

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

man herefter i Virkeligheden opnaar en Ligestilling af de to Grupper Slagterier med Hensyn til deres Andel i Eksportslagtningen af Kreaturer under de nuværende Forhold. Ogsaa efter Ændringen vil Kvæg- og Kødudvalget stadig kunne anvende de offentlige Slagtehuse, naar de er velbeliggende for Eksporten og har den fornødne Kapacitet, men det er u hensigtsmæssigt, at Udvalget skal være bundet til de offentlige Slagtehuse, blot fordi en Smule Slagteaffald maa blive her i Landet som Følge af, at det som Regel ikke kan eksporteres, naar Slagtningen af Dyrene er foregaaet dér. Det er for saa vidt forstaaeligt, at de offentlige Slagtehusers Sammenslutning ud fra et organisationsmæssigt Standpunkt ikke har været særlig begejstret for en Ændring af Regelen, men jeg kan ikke se, at de offentlige Slagtehusers Økonomi virkelig skulde lide under, at Eksportslagtningen i et vist Omfang bliver unddraget dem.

Den anden Ændring angaar § 8, Stk. 2. Denne Bestemmelse fastsætter, at der i Virksomheder, hvor der erhvervsmæssigt slagtes, forhandles, opbevares eller behandles Kød, Slagteaffald og Kødvarer, kun maa indbringes og forefindes Kød, Slagteaffald og Kødvarer, hvis Forhandling er tilladt i den paagældende Kommune, det vil altsaa sige, at det skal være dyrlægestemplet.

Bestemmelsen, der har været gældende siden 1932, og som gaar igen i omtrent alle Kommuners Kødkontrolregulativer, forhindrer efter sin nuværende Ordlyd, at Landmænd og andre, der som Producenter slagter et Svin, faar deres Flæsk røget. Det er min absolutte Opfattelse, at denne Bestemmelse kun yderst sjældent har været bragt i Anvendelse, og i hvert Fald ikke paa nogen ensartet Maade Landet over. Jeg har for mit personlige Vedkommende aldrig tidligere gjort den Erfaring, at det var vanskeligt at faa sit hjemmeslagtede Flæsk røget hos den lokale Røgmand. Problemet opstod først, efter at Veterinærdirektoratet for et Aars Tids siden begyndte den strenge Haandhævelse af Regelen overalt i Landet. Jeg behøver ikke her at komme ind paa den Forbløffelse, det alle Steder vakte. Derfor har jeg ladet foretage en Gennemgang af Rigsdagsforhandlingerne,

der gik forud for Vedtagelsen af Loven af 1932 om indenrigs Kødkontrol, og heraf fremgaar det klart, at Bestemmelsens Formulering er blevet mere vidtgaaende, end det oprindeligt var tilsigtet, idet Tanken aabenbart kun har været at præcisere, at der i erhvervsmæssige Kødudsalg kun maa forefindes kontrolleret Kød, nemlig for at sikre Køberne af kontrolleret Kød imod, at der med eller uden Forsæt finder Forveksling Sted i de nævnte Virksomheder med ikke-kontrolleret Kød, hvorimod man aldeles ikke har tænkt paa de rene Røgerivirksomheder. Jeg har derfor ment, at den gamle Lovtekst burde rettes, og Ændringen er formuleret saaledes, at ukontrolleret Kød paa visse Betingelser, som tjener til at hindre Forvekslinger, ogsaa kan indbringes til Røgning hos Slagterier, hvor Forholdene for Behandling er bedre baade i teknisk og hygiejnisk Henseende. Lovforslaget overlader det dog til den enkelte Kommune af afgøre, om de foreslaaede mildere Regler skal bringes i Anvendelse i Kommunen, idet der i saa Fald maa foretages en Ændring af Kødkontrolregulativet.

Jeg kan i øvrigt henvise til de meget udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, som jeg skal anbefale til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Landsting.

Th. Jensen: § 1 i Lovforslaget gaar ud paa, at der til § 5, Stk. 1, i den gældende Lov af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol som nyt Punktum føjes en Bestemmelse, der — efter at en Ændring er foretaget under Folketingsbehandlingen — lyder saaledes: „Landbrugsministeren bemyndiges dog til efter at have drøftet Sagen med „De offentlige kommunale Slagtehusers Sammenslutning“ at meddele Tilladelse til, at Kød og Slagteaffald ...“ o. s. v. Da Lovforslaget fremkom, vakte denne nye Regel en Del Røre blandt de offentlige Slagtehuse, og i Kommunerne har man ment, at Ændringen vilde betyde en Merudgift for Kommunerne, der i Forvejen har Udgifter nok til Opretholdelsen af de offentlige Slagtehuse. Derfor vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om der vil blive taget Hensyn til Slagtehusenes Kapacitet, inden den omhandlede Tilladelse gives Eksportslagterierne.